

Un veritable expert en la matèria

Eloi Amagat, que ha vestit les samarretes de Girona i Llagostera, preveu un duel «molt igualat» per aquest diumenge

Eloi Amagat condueix la pilota durant el Girona-Osca d'aquest curs.

GIRONA | CARLES ROSELL

A algú amb 30 anys, fill de Girona, que ha mamat el futbol que s'hi viu a la demarcació des de ben menut, que sap el que és gaudir i patir a Montilivi, però que també coneix molt bé quin és l'ambient que hi ha al vestidor del Llagostera, poques coses li pots explicar que no sàpiga d'un i altre club. Per això, quan mira el calendari i veu que s'acosta el derbi, Eloi Amagat es frega les mans. Sap que és un d'aquells partits que fan patxoca. Que li agraden. Dels que criden l'atenció. No és el desè contra el cuer. No és un partit més. És l'equip de la seva ciutat, del seu cor, de la seva vida; contra el seu passat més recent, el club que li ha permès fer el salt al futbol professional. És un duel amb majúscules en el qual la seva història personal hi té molt a dir. Eloi arribarà a la cita quasi sense molèsties al pubis ni tampoc al turmell, els seus dos últims punts febles. Ho farà també com un dels capitans de la nau, cada cop més consolidat, amb el 10 a l'esquena i com un dels exemples a seguir per als més joves.

A?ell, que ha defensat totes dues samarretes, és obligatori preguntar-li com veu aquest derbi. El gironí no inclina la balança. «Sembla un tòpic i sempre es diu, però quan hi ha un partit així, la motivació i les forces s'igualen. La classificació no hi compta. El Llagostera arriba amb urgències, però vindran amb la il·lusió de guanyar. I nosaltres, tres quarts del mateix. Estem una mica millor, però a casa no ens en sortim. Volem sumar a casa i tenim ganes de fer-nos forts a Montilivi», explica un Eloi qui espera un derbi «igualat» i «maco» per a l'afició, encara que tem que l'estadi no registrarà una gran entrada com en el partit de la campanya passada.

«Espero que vingui la gent. Sobretot perquè els necessitem. L'altre dia, hi havia 13.000 persones al Tartere d'Oviedo. Encara que anaven en contra, a mi em motivava. L'any passat vam aconseguir que l'estadi s'omplís i el derbi va fer patxoca. Ara bé, un partit com el d'aquest diumenge té prou al·licients com perquè gent de totes dues aficions vingui», espera. El migcampista admet que existeix una certa «rivalitat» entre Girona i Llagostera, si bé és partidari de no «alimentar-la» i que, a més, aquesta sigui «el més sana possible». Ell no guarda cap mal record de la seva etapa en clau blaugrana (des del 2010 fins al 2012), sinó ben al contrari. «Sempre he dit que allà vaig coincidir amb molt bona gent, amb la qual encara hi guardo una bona relació. El Llagostera va ser l'equip que em va permetre tornar al club de la meva ciutat i tastar, d'una vegada per totes, el futbol professional. Sempre els estaré agraït».

I és que ha hagut de voltar, pensar i suar la samarreta per fer un viatge d'anada i tornada a casa seva. Eloi Amagat, després de formar part del Girona que va pujar a Segona A, va haver de voltar fins poder fer-se un lloc al que considera el club de la seva vida. «No ha estat gens fàcil. A vegades ho parlo amb els joves. Jugadors com en Pere (Pons), en (Carles) Mas o en Sebas (Coris). Gent que merescudament ha arribat al primer equip. Els explico que han d'aprofitar aquesta oportunitat, perquè abans no ens les donaven pas. Jo vaig haver de voltar força però, per sort i perquè vaig treballar molt, he pogut tornar». Ara, se sent «més consolidat» i també amb «més protagonisme». Fins al punt de ser el segon capità i de portar el número 10: «M'agrada molt i com que quedava lliure, vaig cedir-li el 8 a en Pere Pons, ja que li feien fitxa professional. És un número amb un cert pes», confessa.

L'equip aixeca el vol

Independentment del que passi diumenge al derbi, Eloi Amagat té molt clar que amb la victòria de l'altre dia a Oviedo (1-2) el Girona ha recuperat part de l'essència que el va convertir en un gran equip la temporada passada. «Aquesta victòria me'n recorda a moltes de les que vam aconseguir l'últim any fora de casa. Vam tenir molta solvència, vam generar ocasions i vam concedir poc. Intentarem acostar-nos als números de l'últim curs, però sense obsessionar-nos. L'única manera de millorar el que vam fer és pujant a Primera, i això no és gens fàcil. Crec que, amb el pas de les jornades, acabarem arrencant», diu.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2015/09/23/veritable-expert-materia/744738.html?utm_source=rss